

Sygn. akt VU 757/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Anna Werner-Dudek

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2014 r. w Kaliszu

odwołania R. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 29 maja 2014 r. i z dnia 26 czerwca 2014 r. Nr (...)

w sprawie R. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Decyzjami z dnia 29 maja 2014 r. i z dnia 26 czerwca 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił R. K. prawa do emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach albowiem wnioskodawca nie osiągnął wymaganego okresu takiej pracy. Tym samym organ rentowy nie uwzględnił wnioskodawcy do okresu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w Fabryce (...) w K. w okresie 1.06.1976 – 20.04.1992.

Odwołanie od powyższych decyzji złożył R. K. wnosząc o ich zmianę i przyznanie prawa do emerytury przy zaliczeniu spornego okresu pracy jako okresu pracy w warunkach szczególnych.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący R. K. urodzony dnia (...), w okresie 16.09.1975 – 20.04.1992 był pracownikiem Fabryki (...) w K. zatrudnionym początkowo na stanowisku ślusarz – spawacz a od dnia 1 czerwca 1976 r. na stanowisku galwanizer.

dowód: umowa o pracę, pismo z dnia 1.06.1976 r. w aktach osobowych odwołującego.

Pracę na takim stanowisku odwołujący wykonywał do dnia 17 marca 1981 r. Od dnia 18 marca 1981 r. odwołujący z uwagi na stan zdrowia został na okres 2 miesięcy przeniesiony do sekcji administracyjno – gospodarczej.

dowód: pismo z dnia 17.03.1981 r. dekret z dnia 17.03.1981 r. w aktach osobowych odwołującego.

Poczynając od dnia 1 czerwca 1981 r. odwołujący został przeniesiony ze stanowiska galwanizera na stanowisko kontrolera jakości produkcji w Dziale (...) w magazynie stali. Taką pracę odwołujący wykonywał do dnia 31 stycznia 1984 r. W miejscu pracy odwołującego na stanowisku kontrolera jakości nie zachodziły żadne procesy galwanizacyjne.

dowód: pisma z dnia: 21.05.1981 r., 26.02.1982 r., 5.12.1983 r., dekrety z dnia: 27.05.1981 r., 5.03.1982 r., 29.08.1982 r., 31.12.1982 r., 20.01.1984 r., zeznania odwołującego.

Pismem z dnia 8 września 1981 r. odwołujący zwrócił się do zakładu pracy o potwierdzenie wykonywania pracy na stanowisku kontrolera jakości w magazynie stali przy obsłudze staloskopu. Odpowiadając na to pismo, zakład pracy odmówił zaliczenia pracy odwołującego do pierwszej kategorii zatrudnienia z uwagi na brak ujęcia tego stanowiska w załączniku do zarządzenia Ministra Przemysłu Maszynowego.

dowód: pisma z dnia 8.09.1981 r. i z dnia 16.09.1981 r. w aktach osobowych.

Z dniem 1 lutego 1984 r. odwołujący został przeniesiony ze stanowiska kontrolera jakości w magazynie stali na stanowisko kontrolera jakości w Wydziale (...) na galwanizerni. Z dniem 1 lutego 1985 r. odwołujący został przeniesiony ze wskazanego wyżej stanowiska na stanowisko galwanizera a od dnia 1 lipca 1985 r. na stanowisko brygadzysty na galwanizerni. Taką pracę odwołujący wykonywał aż do rozwiązania stosunku pracy z dniem 20 kwietnia 1992 r.

dowód: dekrety: z dnia 28.02.1985 r. i z dnia 5.07.1985 r. i kolejne dekrety płacowe w aktach osobowych.

W ramach stosunku pracy, odwołujący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę na wskazanych wyżej stanowiskach.

dowód: zeznania świadków: L. A., H. N., zeznania odwołującego.

Odwołujący na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym wynoszącym łącznie 27 lat 3 miesiące i 28 dni. ZUS zaliczył odwołującemu okres pracy w warunkach szczególnych w rozmiarze 1 rok i 12 dni przypadający w całości poza badanym okresem.

/ bezsporne /

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd dał wiarę dokumentom: świadectwu pracy, świadectwu pracy w warunkach szczególnych.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12. 1998 r. o emeryturach i rentach ... / Dz. U. z 2013 r. poz.1044 z póź. zm. / ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącymi pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ustawy.

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa wyżej, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Osoby urodzone po dniu 31 grudnia 1948 r. w myśl uregulowania zawartego w przepisie art. 184 ust. 1 cytowanej ustawy mogą nabyć prawo do emerytury na powyższych warunkach po osiągnięciu wieku określonego w art.32 ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli:

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;

oraz

- okres składkowy i nieskładkowy wynoszący w przypadku mężczyzn co najmniej 25 lat.

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa wyżej, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom wymienionym wyżej przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z przepisem § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7. 02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach ... /Dz. U. nr 8 poz. 43 z póź. zm. / za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami składkowymi, okresami nieskładkowymi oraz ewentualnie okresami uzupełniającymi / okresy ubezpieczenia rolniczego, okresy pracy w gospodarstwie rolnym /. W myśl § 4 ust.1 cytowanego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przepis § 2 ust. 1 cytowanego rozporządzenia wymaga do zaliczania okresów pracy w warunkach szczególnych do okresów uprawniających do wcześniejszej emerytury aby praca taka była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje jednoznacznie, iż odwołujący nie legitymuje się co najmniej 15 – letnim okresem pracy w warunkach szczególnych. Co prawda przedłożone przed organem rentowym świadectwo pracy w warunkach szczególnych wskazuje na pracę odwołującego w okresie 1.06.1976 – 20.04.1992 na stanowisku galwanizera tj. na stanowisku wymienionym w załączniku do cytowanego rozporządzenia wykaz A dział III poz. 76 jednak dokument ten pomija okres kiedy odwołujący skierowany był do pracy na stanowisku kontrolera jakości w magazynie stali. Okres takiego skierowania przypadający od dnia 1 czerwca 1981 r. do dnia 31 stycznia 1984 r. wynosi w sumie 2 lata i 8 miesięcy. Ten okres nie charakteryzuje się pracą w warunkach szczególnych albowiem nie zachodziły w miejscu pracy odwołującego procesy galwanizacyjne. Nie było to więc stanowisko co do warunków tożsame z tym, na którym odwołujący pracował przed przeniesieniem i po przeniesieniu. Ani cytowane rozporządzenie ani też obowiązujące poprzednio rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 maja 1979 r. w sprawie pierwszej kategorii zatrudnienia w wykazie nie zawiera stanowiska jakie odwołujący zajmował w okresie 1.06.1981 – 31.01.1984. Potwierdził to zresztą zakład pracy odmawiając zaliczenia pracy odwołującego w tym okresie do pierwszej kategorii zatrudnienia. Wyłączenie tego okresu z okresu objętego świadectwem pracy w warunkach szczególnych sprawi, iż odwołujący łącznie z okresem pracy w warunkach szczególnych uznanym przez ZUS nie będzie legitymować się wymaganym co najmniej 15-letnim okresem. Okres ten bowiem wynosi w sumie 14 lat 2 miesiące i 20 dni a po odliczeniu wzmiankowanych wyżej dwóch miesięcy gdy odwołujący z uwagi na stan zdrowia został skierowany do pracy w sekcji administracyjno – gospodarczej, przypadających od dnia 17 marca 1981 r. – faktyczny okres pracy odwołującego w warunkach szczególnych wyniesie 14 lat i 20 dni. Z uwagi na brak pracy w warunkach szczególnych w innych okresach – co przyznał w swych zeznaniach odwołujący, okres 14 lat i 20 dni ten nie podlega zwiększeniu o inne okresy.

Poza sporem pozostawało spełnienie przez odwołującego kolejnego warunku koniecznego do przyznania emerytury. Odwołujący legitymował się na dzień 1 stycznia 1999 r. ponad 27 - letnim okresem ubezpieczenia. W chwili wydawania orzeczenia miał ukończony 60-ty rok życia. Nie był członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Z uwagi na wiek, odwołujący nie spełnia innych warunków do przyznania emerytury na zasadach ogólnych. Z uwagi na dotychczasowy charakter pracy nie spełnia też warunków do przyznania emerytury na zasadach szczególnych w oparciu o przepisy art. 46 i następane cytowanej na wstępie ustawy o emeryturach i rentach.

Odwołanie zatem jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu.